

פון 5. מלאך

זון דער צייאונג וועזן קינדער פארשטע
 וועזן, צייכען, שול היינענע, אס דאס
 אלץ וואס איז נים קיין נייעס אין די אל-
 טעמינע נים ארוישען לערער סעמינארען
 און אינסטיטוטע, איז עס אבער גאנץ
 ווייניגארטיג פאר ארוישען נים אינסט-
 טוט, די אייגענארטיגע באדינונגען פון
 דעם ארוישען שול וועזן אין אמעריקע
 אקערט א גאָר באזונדערען צוזאגן דער-

עס איז איבערגעצוגעבען, אז מ'וועט
אויסגעבעטעט מ'לערט פארנעמען
די אונטערע אויסארטעטע ווי פארשט
אז פישל שנייערסאן, וואס האט אויף
זיך געבן פון פסיכאלאגיש פון נאראט
און אומבארטעלען מיט אנגעבערע
דייע ווערע, און ש'נייבש ש'נייבש
ער, מ'קען, פ'נייבש און פ'נייבש
ער, באקומען די מלודים א ספעציעלע
וויסענשאפט. דער דער אויפגעבן
אזא דאס איז וואס וועלען זיך

[illegible]

דער פארוו פון דעם אויפשטעלן לערן
גמנאר איז: אן אקאדעמישן נאצי-
ען פארטייטשענדיג אויסמיטטס פאר דעם
ערשט אויפשטעלן פערזענליכע פערזאנלי-
כע בילדונג אין אויטש.
אין דעם יוז איז עס דער פארוואל-
טענענענע. קורס רב יד, כריסטי, ער
אן באמת אן נתח רוח וואס אונטערן
דאדא פון בילדונג פון וויסנשאפט,
ווען אן עמיטליכעס אין אברשיקום
עווענטע, פארשטענדיג אויטש
אין עווענטע, דער לערער און דער שר-
דער שרעפטסטעלער און דער לער-
ער, דער דאזיקער אויסמיטטס מיטל
וויסן פון איינעם ריען אן עווענטענע וואס
(פארשטענדיג אויטש איז 5)

פון מ. אינגרדיטץ
(פעליטאָן)

פון מ. אינגר
(פעליטאן)

ויוסבריינגען, פונקט ווי א געוויסע ציי-
גנג וואל האבען באפוילען ניט צו דער-
אנען אין ארטיקלען דעם ווארט היינט,
עס איז דאן ארויס א צייטונג מיט
ס נאמען, "היינט"... וואל מען שרייבען
טאג פאר מארגען", „א טאג נאך
במען", אבער ניט, "היינט", ווייל דער-

עטן קען נאר דער עולם מיניען, אז מען
 ינסט די מיינונג מיין רויזען נאמען!
 דארט, וואו דאס, וואושעט לאנג
 "רויע" עס העכסטע באהרגע און
 עס וואו דער, וואשעט לאנג
 פעהלעט און אזוי עס קען, אונז
 עס טויטען וויסען, און אזוי עס
 הער און דאס וועגער וויסען, און נאכא-
 מען מען מען עס רופען ווי מען וויל,
 דרושוי און קאנסערווירעוואלענע,
 ער דא האלט, און ערעך איינער איז
 ערשטענס און לאנג און מיינונג איבער

וויסע פאסירונגען און צושטענדן...
האב בטבע פיינט יענע, וואס טאג
נאך פארש און אין הארצען מיינען זיי
זינט, אזוי ווי איה האב זינט ליעב
זעהן יענע, וואס ציהען זיך אן א מינע
זינט א כלל טוער, זאגען דעות, מאכען

אן אנשטעל און אין דער אמת'ן ניט
טוען גארניט, ניט זיי גיבען גארניט,
וועלכע עצות, וועלכע מען דארף

למסין נוס האבן, וייל ויערע צעות
גען אויס'ן פייער.....
אזוי, אזוי, פריינט, דאס לעבען איז
סלאנד זעהט אויס, ענדערט זיך ווער
מיט רעוואלוציעס, אהן רעוואלוצ
עס, אלעס פאסטאראמא. די איינ

גע ענדערונג איז נאר דאס, וואס די
גרופן, וועלכע מען דארף באקרוינען
ט דעם, וואשע בלאגנאראדיע" איז אן
דערער...

נשר בייט זיך אויך דער טיטול גופא
מאל, איז ניט „וואשע בלאגאראדיע“.
ו „טאוארישטש“, „כאווער“ וכדומה.

דער עצם איז אבער איז דערזעלביגער,
ווען איד ליינען ווענען די פאסירונגען
רומלאנד, דערמאן איז זיך ניט וויל
נדיג דעם ווייז מיט יענעם סאלדאט:
וועט טויטען, העכסטען, פיהרען איז
אמאל — וועמען? דאס מאכט וויל

עס, אבי דער „וואשע בלאנאָרדע“
... דאָ...
יעס, מעם! אז מען זאָג „וואשע
בלאנאָרדע“ איז דאָך נישט שוין...